

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 99 Bis. TEL. 2.74.23

ABONAMENTE

	Anual	8 luni
Pentru instituții	Lei 6.000	3.000
Pentru organizații po- litice, organizații de masă și presă	.. 2.500	1.500
Pentru particulari	.. 1.600	800

Postul de Radio Grecia Liberă a transmis textul Memoriului pe care Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei, l'a supus Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite care și-a început lucrările la Paris:

REPUBLICA GRECIEI GUVERNUL PROVIZORIU

C A T R E

Adunarea Generală a O. N. U.-lui

Domnilor Delegați,

În fața Adunării, chestiunea greacă este înscrisă pe ordinea de zi și urmează a fi discutată. Inșă, după voința celor cari prin intervenția lor fățișă în treburile țării, au pus mâna pe țară și au creat „chestiunea greacă”, această chestiune va fi discutată departe și în lipsa poporului grec ce luptă pentru independența sa națională și pentru libertățile sale democratice. Guvernul nostru Democrat Provizoriu crede de cuviință că cea mai elementară justiție ar fi trebuit să dicteze Națiunilor Unite de a cere audierea reprezentanților poporului grec, a delegaților guvernului nostru și ai Armatei noastre Democratice.

Experiența trecutului a dovedit că, orice rezoluție sugerată de către responsabilii de nenorocirea Greciei în absența noastră, a dus la înrăutățirea situației din Grecia, la cufundarea și mai adâncă a țării, în sânge. Experiența a două comisiuni balcanice, și mai ales a celei de a doua, care și-a permis să joace rolul, prea puțin demn de un organism internațional, acela de sistematic sprijinitor al oricărei politici sângeroase și a oricărei provocări monarho-fasciste este cea mai bună dovadă a acestei greșeli care constă în a condamna un popor și lupta sa în absența lui.

Și dacă ar fi fost vorba numai de amărăciunea noastră, dacă ar fi fost vorba numai de nenorocirea unui popor mic, dar totuși demn de o soartă mai bună, atunci poate s'ar fi putut sustrage cineva responsabilităților mai generale. Soarta unui popor de șapte milioane locuitori nu contează prea

mult în gândurile celor câțiva conducători ai popoarelor mari. Logica politicii externe pentru țările imperialiste are totdeauna acest caracter de cinism, care nu-și permite luxul să fină seama de interesele țărilor și popoarelor mici.

Inșă situația din Grecia a creat o amenințare pentru pacea universală. Monarho-fasciștii, semănând sistematic ura împotriva țărilor democratice vecine, speculând pentru propria lor salvare asupra eventualității unui nou război și imperialiștii stăpâni ai țării vroind să facă din țara noastră un bastion pentru planurile lor agresive, au transformat chestiunea greacă într-o chestiune care privește pacea lumii. Din acest punct de vedere, chestiunea greacă este o problemă, de care într-o anumită măsură, depinde pacea.

Ori, responsabilitatea Națiunilor Unite se prezintă mult mai mare, iar datoria onorajilor delegați de a se ocupa de această chestiune, după ce vor fi ascultate toate părțile interesate, pentru ca soluția să fie eficientă și fericită, se impune cu atât mai mult. Totuși niciodată principiul „audiatur et altera pars” n'a fost atât de disprețuit atât de fățiș. Sperăm că cel puțin, în această Adunare se va ține seama de această îndatorire.

Și ținem să repetăm că nu este permisă nici o iluzie asupra posibilităților de a fi zdrobită Mișcarea noastră. Am dovedit în trecut, prin lupta noastră perseverentă și prin fericita noastră rezistență împotriva atacurilor succesive ale armatei monarho-fasciste mult mai mare din punct de

vedere numeric și echipată de americani cu cele mai moderne arme, din care noi nu putem avea decât o parte minimă obținute ca pradă în cursul bătăliilor, că Mișcarea noastră este atât de adânc înrădăcinată în popor, că dreapta noastră cauză are un sprijin atât de larg și de mare din partea poporului, încât Armata noastră Democrată nu poate fi zdrobită.

Judecata mărginită a militaristilor a nutrit mii de speranțe asupra acestei posibilități, însă aceste speranțe ale lor au fost amăgite succesiv, datorită atât eroismului fără seamăn al trupelor noastre cât și totalei lipse a grabei din partea soldaților armatei monarho-fasciste de a-și sacrifica viața pentru o cauză pe care o simt ca antinațională, antipopulară și pierdută. Marea bătălie dela Grammos ne-a dat probe atât de evidente și documente atât de convingătoare, încât numai orbii pot conta pe spiritul combativ al forțelor monarho-fasciste.

Vom lupta împotriva oricărei tentative de a ne zdrobi și până la urmă vom învinge. Ar fi fost util pentru delegații Națiunilor Unite dacă ar voi să fină seama de voința noastră nestrămutată de a lupta până la victorie și de a nu se lăsa duși de demagogia atât de naivă a quislingilor dela Atena.

Cerându-vă de a nu judeca chestiunea greacă în absența noastră și în baza documentării furnizate de către cei răspunzători de drama Greciei și de către susținătorii lor, printre cari, din nefericire se află și „comisia balcanică”, ne permitem a vă explica câteva aspecte ale acestei probleme.

Intreaga politică a celor cari au creat chestiunea greacă și au condus-o până la această etapă, tindea să justifice adevăratele lor crime împotriva țării și a poporului, printr-o serie de calomnii și provocări. Un studiu cât de puțin aprofundat al situației din Grecia poate să descopere pe calomniatori și provocatori.

Mai întâi se încearcă a se dovedi că scopurile Mișcării noastre sunt: a pune mâna pe putere prin forță și a instaurat în țară un regim terorist. „După noi, în Grecia va fi numit un Comisar” a declarat solemn un responsabil american. Și pentru a evita pe Comisar, a fost numit un Gauleiter. Cu toate acestea, istoricul luptei noastre arată contrariul. Pentru oricine studiază evoluția evenimentelor din Grecia dela eliberare și chiar din timpul ocupației, vede limpede că Mișcarea noastră n'a urmărit niciodată să se impună poporului grec prin forță, dar că întotdeauna, în orice ocazie, prin vorbe și prin acte a dovedit că ține la o eșire democratică, în sensul că singur poporul, fără intervenție străină, oricare ar fi ea într-o țară independentă, să poată hotărî liber asupra formei sale de guvernământ.

Însă adversarii noștri, cunoscând bine și încă foarte bine forțele noastre populare, cari fără îndoială s'ar pronunța pentru frontul democrat, acești adversari aveau dorința precisă de a evita libera exprimare a voinței poporului. Tocmai pentru aceasta, englezii au intervenit cu atâta brutalitate în Decembrie 1944, tocmai pentru aceasta au violat acordul dela Varkiza (Februarie 1945). Pentru a pregăti alegerile cari le asigurau, sub cușitul agentului terorist oficial sau oficios, un regim de quislingi, cari au deslănțuit asupra țării, datorită guvernului numit de ei și

zis de serviciu, dar în realitate cu totul sub ordinele lor, o teroare nemaipomenită. Acești specialiști ai teroarei coloniale socoteau că poporul se va pleca în fața unei asemenea terori. Însă poporul grec, sub conducerea adevăraților săi șefi, rezista și dădea un exemplu de sânge rece și de o maturitate politică fără precedent.

Până la alegeri, cu toată această teroare, poporul grec făcea dovadă de rezistență pasivă, loială, sperând ca instigatorii străini ai acelei politici vor sfârși prin a înțelege ineficacitatea politicii lor. Însă alegerile lor, cu toate protestele primului ministru de atunci, Sofulis, acest sinistru bătrân, quislingul de astăzi și sub auspiciile observatorilor englezi, americani și francezi, al căror șef american este astăzi ambasador, adică atotputernicul stăpân dela Atena. Și poporul, în marea sa majoritate n'a participat la alegeri, vroidnd prin abținerea sa, să facă un efort pentru a-și arăta voința neclintită de a nu accepta violența ca mijloc al unei dominațiuni politice străine. Cu toate fraudele comise în timpul acestor alegeri, rezultatele arată limpede forța populară a frontului democratic. După aceste alegeri teroarea a fost intensificată, forma „legală” (legi excepționale, curți marțiale, etc.) având de aici înainte supremația. Răbdarea poporului mai dură câțva timp încă i fură făcute demersuri și apeluri consecutive pe lângă guvernul eșit din aceste alegeri, pentru a-i arăta panta primejdioasă a acestei politici.

Însă sub încurajarea englezilor guvernul persistă și merge cu îndrăsneală până la a proclama în astfel de condițiuni, plebiscitul pentru reînnoarea regelui, un plebiscit care, un acord al primului ministru Sofulis cu englezii, îl fixase pentru anul 1948.

După întoarcerea regelui, efectuată printr'un plebiscit în care mai ales în provincie, cei cari votau împotriva erau asanați chiar în aceeași zi, iar cadavrele lor rămănea în fața biroului electoral, — aviz pentru ceilalți, — devenea limpede că orice speranță de a convinge printr'o acțiune pașnică pe stăpânii străini și pe agenții lor greci asupra zădărnicele eforturilor lor de a sugruma voința populară, era pierdută și că singură o rezistență activă împotriva acestui regim ilegal, era permisă, eficientă și chiar se impunea. De altfel, nicio altă alternativă nu rămănea patrioților persecutați, torturați, asasinați, decât de-a face uz de aceleași mijloace ca ale adversarilor lor. În felul acesta războiul civil. Înaltul Comandament al Armatei Democratice a fost constituit două luni după mascarada plebiscitului din Septembrie 1946.

Nu știm ce ar fi făcut în asemenea condițiuni un alt popor iubitor de libertate, însă ar fi naiv din partea oricui de a gândi că poporul grec, care în cursul istoriei sale a dat de atâtea ori dovadă de dragostea pentru independența sa națională și pentru libertățile sale, ar putea să se plece în fața voinței brutale organizată și finanțată de străini. Totuși, conducătorii acestei Mișcări de rezistență au declarat din primul moment că unicul lor scop era de a face să fie respectată independența națională și libertățile politice. Conducătorii democrați nu lăsară să scape nicio ocazie de a repeta această declarație. Și când am anunțat apropiata constituire a

unui guvern democrat în Iunie 1947, cu șase luni înaintea constituirii sale, — noi am întins încăodată adversarilor noștri mâna, pentru o înțelegere democratică și loială. Generalul Markos a declarat-o în Octombrie 1947, iar secretarul general al Partidului Comunist Grec, a scris-o de asemenea în articolul său din Decembrie 1947.

Noi nu am fost niciodată amăgiți de succesele noastre și chiar în prima declarație a Guvernului nostru, am repetat că suntem gata a accepta o înțelegere democratică. Am repetat aceasta și în Iunie trecut, după primele noastre succese defensive din Pindul de Nord. Și după o lună am repetat această propunere, când această bătaie a arătat puterea noastră și slăbiciunile trupelor celor dela Atena. Ni s'a răspuns în mod stupid, cerându-ne să ne predăm necondiționat!

Cel mai parțial observator trebuie să admită că această politică nu este politica celor cari vor să ia puterea prin forță. Insa explicațiile celor ce resping aceste propuneri, a celor cari resping o deslegare democratică a problemei grecești, sunt dinainte pregătite ipocrite...

Aceștia se declară neîncredători față de propunerile noastre, temându-se de o așa zisă mașinație comunistă. Insa oricine dispune de oricât de puțină bună credință, nu va putea să nu înțeleagă pentru ce nu se stabilește un plan pentru o soluționare democratică, excluzând orice posibilitate a vreunei mașinațiuni, sau a vreunei fraude dintr'o parte sau alta. Și opera Națiunilor Unite ar fi tocmai elaborarea unui asemenea plan, în loc de a numi comisii adevărându-se servii organizatorilor și răspunzătorilor războiului civil. Respingând propunerile noastre loiale, adversarii noștri dovedesc că ei sunt cei ce se tem de voința populară exprimată în mod liber, că doresc să păstreze puterea prin forță. — așa după cum au obținut-o, — și prin punerea în vânzare a independenței naționale a țării.

Insa noi ne permitem de a adăoga încă o dovadă a intențiilor noastre și acelor ale adversarilor noștri. Acestora le place să strige în toate felurile că sunt democrați și stăpânii lor nu lasă să le scape nicio ocazie fără să repete aceasta. Iar d-l Churchill a mers până acolo, încât a declarat că Grecia este un specimen de democrație! Probabil ră democrația în ochii lor înseamnă execuții în masă prin curți marțiale compuse din cei mai răi ofițeri fasciști și colaboraționiști, care juraseră credința lui Hitler în timpul ocupației, cât și din ofițeri ai Batalioanelor de Siguranță din serviciul cōtropitorului de atunci. Execuția tuturor patrioșilor cari, fideli consemnurilor aliaților, au executat în timpul ocupației hitleriste trădători sau chiar soldați ai armatei de ocupație. Asasinarea în închisori de către bande fasciste, operând sub protecția autorităților, a deținuților politici (Spartii, Calamata etc.). Deportarea și trimiterea în câmpuri de concentrare a zecilor de mii de democrați (70.000 democrați se află actualmente deportați sau înțemnițați, adică unu la sută din locuitori).

Disolvarea oricărei organizațiuni, sindicat muncitoresc sau partid democratic, ca și a oricărei organizațiuni care nu este de acord cu politica quaslingilor, privitoare la transformarea țării într'o colonie americană și în războiul ci-

vil. Suprimarea integrală a presei democratice, nu numai prin năvala bandelor teroriste, a distrugerii imprimeriilor și asasinarea personalului, cum era cazul presei din provincie până în Septembrie 1947, dar de asemeni, printr'o lege excepțională care permite interzicerea oricărui organ de presă judecat primejdios ordinii publice și care cere o autorizație din partea guvernului pentru apariția oricărui nou organ de presă.

Fie spus în treacăt, că nicio astfel de autorizație nu a fost acordată cererilor, chiar când e vorba de personalități politice cu vază, cari nu sunt de acord cu politica generală a guvernului și a parlamentului quislingilor. Cazul cererii respinse a fostului ministru al Presei din guvernul Sofulis din 1947, D. Petmezas, este destul de elocvent. Nemaî pomenim etorturi de război, asasinarea prizonierilor de război, violarea femeilor partizane de către ofițerii armatei monarhofasciste, răpirea copiilor, concentrarea prin forță a populației rurale în orașe, unde aceasta este decimată prin foamete și boli, legea marțială, — de altfel superficială, curțile marțiale având sedii pretutindeni, — proclamată chiar la Atena, obligarea funcționarilor de a depune o declarație zisă de sinceritate în care participarea în armata de rezistență împotriva hitlerisților, sau înarmata E.L.A.E.-ului este considerat așa o crimă, iată încă câteva triste semne ale acestei faimoase „democrații” instaurată în Grecia de către imperialiști și lăudată șgomiotos de către agenții și șeșii lor. Existau în vechea Grecia sofști cari făceau din negru alb, inșă suntem siguri că niniun soldat din Atena, fle el chiar din secolul al IV-lea al decadenței, nu va îndrăzni să prezinte un regim cum este regimul monarho-fascist, ca regim democrat. Urmașii au fost întotdeauna elevi foarte răi.

Față de acest regim de teroare, de sânge, de degradare națională și de opresune, am reușit să creiem în Grecia Liberă, un regim popular a cărui sens și manifestare totală sunt profund democratice. Puterea emană dela popor și este exercitată de popor, cum declară actul constituțional al Greciei Libere. Consiliile populare și judecătorii poporului sunt aleși prin vot universal și secret. Nu este permisă nici o violență arbitrară. Toate libertățile individuale și colective sunt respectate. Inșuși presa monarho-fascistă este citită în mod liber de aceia care vor să-și dea seama de profunzimea minciunilor și calomniilor, pe care aceasta le cuprinde. Legislația guvernării noastre este îmbibată de spirit democratic. A fost acordată amnistia generală. Cu toate enormele dificultăți cărora trebuie să le facem față, cu toate privațiunile pe care le suferă, poporul liber și mulțumit dă totul pentru lupta noastră, care este a lui. Fără un asemenea sprijin popular, este sigur că nu am fi putut niciodată rezista. De altfel, tocmai pentru aceasta, monarho-fasciștii turbați se răsbună pe populația civilă, exterminând regiuni întregi.

(Continuare în numărul viitor)

ȘAPTE ANI

Dela înființarea Frontului Național de Eliberare (E. A. M.) din Grecia

Eri 27 Septembrie s'au implinit șapte ani dela aceea istorică zi a Poporului grec, ziua înființării Frontului Național de Eliberare, a acestui glorios E. A. M.

E. A. M. -ul a luat ființă la 27 Septembrie 1941, din inițiativa Partidului Comunist grec. Prin înființarea sa, se sistematizează și se extinde lupta națională de eliberare, pe care o începe Partidul Comunist Grec îndată după agresiunea nemților.

In afară de Partidul Comunist Grec și Partidul Țărănesc, iau parte în E. A. M., Partidul Socialist Grec, și Confederația Generală a Muncii din Grecia. Mai târziu, se alătură E. A. M.-ului, Uniunea Democrată, Partidul Radical și Liberali de stânga. Sub drapelul de luptă al E. A. M.-ului se concentrează în mod progresiv marea majoritate a Poporului Grec. Inșă vechea lume politică care guverna țara în trecut (și care o guvernează și astăzi după intervenția armată engleză din Decembrie 1944) refuză să ia parte la rezistență, cu toate repetatele propuneri din partea Partidului Comunist Grec și a E. A. M. Mai târziu în măsura în care se dezvoltă Mișcarea de Rezistență a Poporului Grec, această lume trece la o colaborare fățișă cu cotropitorii fasciști.

La sfârșitul anului 1941, E.A.M.-ul își creiază organizația sa militară, Armata Națională de Eliberare a Greciei, legendarul E.L.A.S. și dela începutul anului 1942 începe în diferite regiuni ale munților din Grecia, lupta armată.

Cu armele pe cari le ascuseseră țărani, în timpul subjugării, se formează primele grupuri de partizani. Aceste grupuri dezarmează posturile de jandarmerie aflate în munți, care trecuseră în serviciul ocupanților, deasemeni dezarmează și gărzile italiene mai îndepărtate și măresc numărul luptătorilor. Obligă atât jandarmieria cât și pe cotropitorii italieni, să-și retragă forțele lor armate din ținuturile muntoase.

Pe la jumătatea anului 1943, când se înființează Comandamentul General al E.L.A.S.-ului având drept comandant al său militar pe gene-

ralul Sarafi, — acum exilat, — aproape întreaga întindere muntoasă a Greciei este eliberată. La începutul anului 1944, în această Grecie liberă se organizează Comitetul Politic al Eliberării Naționale (P.E. E. A.), adică Guvernul Poporului Grec, până la eliberarea acestui popor de jugul fascist. In aceste ținuturi eliberate Poporul grec organizează pentru prima dată în istoria sa puterea sa, cu adevărat a sa.

In timpul ocupației fasciste, timp de 3 ani și jumătate, Poporul grec sub îndrumarea Partidului Comunist și E. A. M.-ului, a oferit prin vărsarea sângelui său, mari servicii cauzei aliaților. Prin lupta sa armată, imobiliza încontinuu peste 12 divizii germane și italiene în Grecia. A provocat nemților și italienilor pierderi de peste 30.000 morți, răniți și prizonieri. Prin activitatea sa din Grecia, a ajutat debarcarea aliaților în Sicilia, etc. In sfârșit, datorită răscoalei întregii națiuni, pe care o organizează E.A.M.-ul la sfârșitul lui Septembrie 1944 și datorită înaintării Armatei Roșii în Balcani, Grecia se eliberează de jugul fascist care dura de patru ani.

Totuși poporul grec nu se bucură de această liberare, pe care o câștigase, vărsându-și sângele. Impe-

rialiștii englezi nu vor o Grecie liberă și independentă, ci o vor ca o bază pentru drumul lor imperialist către Indii și ca un cap de pod militar împotriva Democrațiilor Populare din Balcani. Imperialiștii englezi intervin armat în Decembrie 1944 și subjugă din nou Grecia instalând la putere pe quislingi monarho-fasciști, iar la începutul anului 1947 invită pe imperialiștii americani să le ia locul în Grecia.

Inșă poporul grec, care se călise în rândurile E. A. M.-ului nu putea primi o a doua subjugare. După ce epuizează toate mijloacele politice pașnice pentru recăștigarea independenței sale și a libertăților sale, acest popor ia din nou armele, și continuă a doua sa rezistență, în frunte cu guvernul Democrat Provisoriu și sub îndrumarea eroicului său Partid Comunist Grec.

La cea de a 7-a aniversare a înființării E. A. M.-ului, Poporul grec înmulțește loviturile sale împotriva dușmanilor săi străini și autohtoni, pentru independența țării sale și pentru drepturile sale democratice. adică pentru aceleași idealuri pentru cari au pornit acum șapte ani. Și fără îndoială, Poporul grec va ieși învingător.

Nouă succese ale Armatei Democratice

Agencia „Elefteri Ellada” a transmis cele ce urmează, în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva mercenarilor lui Truman:

REGIUNEA MACEDONIEI ORIENTALE, TRACIA

Dela 3—18 Septembrie unitățile Armatei Democratice au atacat forțele monarho-fasciste în Korditza-Pangheo, cum și în apropiere de Karazia, la Mnimata-Anamnis-Pangheo, la Pigi-di și Alesmaida-Xanthi, pe șoseaua Platamona-Kavalla aproa pe de Gheorghico-Stari și la Papades-Drama. In urma acestor acțiuni ale detașamentelor noastre au fost uciși 38 soldați inamici și M. A. Y.-zii, iar alți au

fost răniți. Au fost aruncate în aer 2 automobile militare.

REGIUNEA EPIRULUI

Știri suplimentare anunță că la data de 15 Septembrie operațiunile din Murgana și numai în sectorul Kastri-Spallos, inamicul a avut pierderi controlate de 115 morți și 200 răniți. In aceleași operațiuni în ziua de 16 Septembrie și în urma atacului pe care l-a dat inamicul cu brigăzile sale 74, 76, 35 și 75 pentru a cuceri ultimele coline ale Murganei, dușmanul a avut peste 500 morți și răniți. Operațiunile inamicului s'au extins și pe teritoriul albanez.